

KONSPEKT ĆWICZEŃ Z PRZEDMIOTU „POSTĘPOWANIE CYWILNE”

SSR DR MARIUSZ ŚLADKOWSKI

15.04.21r. – grupa B

22.04.21r. – grupa A i C

Temat

„Praktyczna problematyka związana z instytucjami pozwu, powództwa, wniosku o wszczęcie postępowania nieprocesowego, pozwu zbiorowego”

1. *Omówienie (na przykładach) istoty pozwu i powództwa ze szczególnym uwzględnieniem następujących kwestii:*

a) *relacja między pozwem a powództwem,*

Pozew jest pismem procesowym, które zawiera powództwo.

Powództwo zaś to skierowany do sądu wniosek o udzielenie sądowej ochrony prawnej dokładnie określonego żądaniu, jako czynność procesowa zawiera oświadczenie woli i wiedzy powoda, który domaga się od sądu przeprowadzenia procesu cywilnego i udzielenia ochrony prawnej, poprzez wydanie orzeczenia sądowego określonej treści.

Zatem elementem pierwotnym jest powództwo!

Wytoczenie powództwa jest przy tym czynnością procesową, która wywołuje skutki:

- a) materialnoprawne (np. przerwa biegu przedawnienia roszczeń - art. 123 § 1 pkt 1 k.c.),
- b) procesowe (zob. m.in. art. 15 § 1 k.p.c.).

b) *składniki pozwu,*

Art. 187 k.p.c.

§ 1 Pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać:

- 1) dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna;
- 2) oznaczenie daty wymagalności roszczenia w sprawach o zasądzenie roszczenia (od 07.11.2019r.);

- 3) wskazanie faktów, na których powód opiera swoje żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu;
- 4) informację, czy strony podjęły próbę mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, a w przypadku gdy takich prób nie podjęto, wyjaśnienie przyczyn ich niepodjęcia (od 01.01.2016r.).

§ 2. Pozew może zawierać wnioski o zabezpieczenie powództwa, nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności i przeprowadzenie rozprawy w nieobecności powoda oraz wnioski służące do przygotowania rozprawy, a w szczególności wnioski o:

- 1) wezwanie na rozprawę wskazanych przez powoda świadków i biegłych;
- 2) dokonanie oględzin;
- 3) polecenie pozwanemu dostarczenia na rozprawę dokumentu będącego w jego posiadaniu, a potrzebnego do przeprowadzenia dowodu, lub przedmiotu oględzin;
- 4) zażądanie dowodów znajdujących się w sądach, urzędach lub u osób trzecich, wraz z uprawdopodobnieniem, że strona sama nie może ich uzyskać.

Pozew zatem w pierwszej kolejności musi w swojej treści (osnowie) odpowiadać wymogom formalnym przewidzianym dla każdego pisma procesowego (zob. art. 126-128 k.p.c.), a ponadto zawierać obligatoryjną (kierunkową) treść pozwu określoną w art. 187 § 1 k.p.c.

Poza tym pozew może zawierać tzw. treść fakultatywną, wskazaną przykładowo w art. 187 § 2 k.p.c.

c) rodzaje powództw,

Przepisy k.p.c. pozwalają na wyróżnienie trzech rodzajów powództw:

a) **powództwo o świadczenie** to jest o nakazanie pozwanemu określonego zachowania, skierowane przeciwko pozwanemu jakom osobie zobowiązanej ze stosunku prawa materialnego, aby zachowała się w ściśle określony sposób np. powództwo o zapłatę.

b) **powództwo o ustalenie** istnienia lub nieistnienia prawa lub stosunku prawnego, **Zgodnie z treścią art. 189 k.p.c.** powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Powództwo będzie oddalone jeżeli:

- powód nie ma interesu prawnego do jego wytoczenia,
- jeżeli interes taki istnieje, ale twierdzenie powoda o istnieniu lub nieistnieniu stosunku prawnego okaże się bezzasadne

np. powództwo o ustalenie istnienia stosunku najmu.

c) **powództwo o ukształtowanie** prawa lub stosunku prawnego,

Powód domaga się w nim zmiany istniejącego stanu prawnego na jeden z następujących sposobów:

- powołanie nowego stosunku prawnego lub prawa,
- zmianę już istniejącego stosunku prawnego lub prawa,
- zniesienie stosunku prawnego lub prawa

np. powództwo o ustalenie ojcostwa.

d) *zabezpieczenie powództwa,*

Celem postępowania zabezpieczającego jest umożliwienie realizacji rozstrzygnięcia wydanego w postępowaniu rozpoznawczym.

Ma ono zatem charakter postępowania pomocniczego w stosunku do postępowania rozpoznawczego oraz postępowania egzekucyjnego. Pomimo pomocniczego charakteru postępowanie to cechuje

- samodzielność funkcjonalna – wyrażająca się w odrębności funkcji postępowania zabezpieczającego, która polega na udzielaniu ochrony prawnej o tymczasowym (prowizorycznym) charakterze,
- samodzielność strukturalna - znajdująca odzwierciedlenie w tym, że postępowanie zabezpieczające, choć toczy się często w ramach postępowania rozpoznawczego, jest postępowaniem w pełni odrębnym od niego.

e) *powództwo wzajemne,*

Art. 204 k.p.c.

§ 1. Powództwo wzajemne jest dopuszczalne, jeżeli roszczenie wzajemne jest w związku z roszczeniem powoda lub nadaje się do potrącenia. Powództwo wzajemne można wytoczyć nie później niż w odpowiedzi na pozew, a jeżeli jej nie złożono – w sprzeczności od wyroku zaocznego albo przy rozpoczęciu pierwszego posiedzenia, o którym zawiadomiono albo na które wezwano pozwanego.

§ 2. Pozew wzajemny wnosi się do sądu pozwu głównego. Jeżeli jednak pozew wzajemny podlega rozpoznaniu przez sąd okręgowy, a sprawa wszczęta była w sądzie rejonowym, sąd ten przekazuje całą sprawę sądowi właściwemu do rozpoznania powództwa wzajemnego.

§ 3. Przepisy dotyczące pozwu stosuje się odpowiednio do pozwu wzajemnego.

Roszczenia są ze sobą w związku, jeżeli wynikają z tego samego stosunku prawnego lub mają tę samą podstawę faktyczną.

Warunki do zastosowania instytucji **potrącenia** określają art. 409 – 505 k.c.

Powództwo wzajemne podlega rozpoznaniu w tym samym trybie i rodzaju postępowania procesowego (vide poprzednie ćwiczenia).

f) zwrot oraz odrzucenie pozwu,

Kwestie dotyczące zwrotu pozwu regulują art. 130-130⁵ k.p.c.

Przed wszystkim art. 130 k.p.c

§ 1. Jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym.

§ 1¹. Jeżeli pismo wniosła osoba zamieszkała lub mająca siedzibę za granicą, która nie ma w kraju przedstawiciela, przewodniczący wyznacza termin do poprawienia lub uzupełnienia pisma albo uiszczenia opłaty nie krótszy niż miesiąc, przy czym gdyby doręczenie wezwania miało mieć miejsce poza terytorium Unii Europejskiej, oznacza się termin nie krótszy niż trzy miesiące.

§ 2. Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

§ 3. Pismo poprawione lub uzupełnione w terminie wywołuje skutki od chwili jego wniesienia.

§ 4. Zarządzenie przewodniczącego o zwrocie pozwu doręcza się tylko powodowi.

§ 5. Pisma procesowe sporządzone z naruszeniem art. 87¹ podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia braków, chyba że ustawa stanowi inaczej...

Kwestie dotyczące odrzucenia pozwu reguluje art. 199 k.p.c.

§ 1. Sąd odrzuci pozew:

1) jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna;

2) jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona;

3) jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie;

§ 2. Z powodu braku zdolności sądowej jednej ze stron albo zdolności procesowej powoda i niedziałania przedstawiciela ustawowego lub braku w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem, uniemożliwiającego jej działanie, sąd odrzuci pozew dopiero wówczas, gdy brak nie będzie uzupełniony zgodnie z przepisami kodeksu.

Zatem czynnością pierwotną ze strony pozwu jest ewentualne odrzucenie pozwu!

g) skutki doręczenia pozwu i wytoczenia powództwa,

Określa je art. 192 k.p.c.

Z chwilą doręczenia pozwu:

1) nie można w toku sprawy wszcząć pomiędzy tymi samymi stronami nowego postępowania o to samo roszczenie;

2) pozwany może wytoczyć przeciw powodowi powództwo wzajemne;

3) zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy; nabywca może jednak wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej.

h) częściowe dochodzenie świadczenia,

K.p.c. nie przewiduje żadnych warunków dopuszczalności za wyjątkiem art. 505³ § 3 stanowiącego, że jeżeli powód dochodzi części roszczenia, sprawa podlega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym tylko wtedy, gdy postępowanie to byłoby właściwe dla całego roszczenia wynikającego z faktów przytoczonych przez powoda. W przeciwnym wypadku sprawa rozpoznawana jest z pominięciem przepisów właściwego rozdziału.

Dojdzie do niego zatem gdy:

- powód dochodzi jedynie części roszczenia, pomimo że jest ono wymagalne w całości,
- sąd częściowo umorzył postępowanie na skutek częściowego cofnięcia pozwu bez zrzeczenia się roszczenia,
- sąd nie rozstrzygnął o całości żądania, którego dochodził powód, a strona nie wniosła o uzupełnienie wyroku,

- powód dochodzi roszczenia, które było objęte powództwem adhezyjnym w postępowaniu karnym, a którego część została przez sąd pozostawiona bez rozpoznania,
- proces o roszczenia majątkowe był wszczęty przez prokuratora, przy czym strona nie brała w nim udziału – może ona wówczas wytoczyć nowe powództwo, domagając się zasądzenia roszczenia w części, w jakiej nie było uwzględnione.

i) cofnięcie pozwu, zrzeczenie się roszczenia, kumulacja roszczeń,

Cofnięcie pozwu reguluje art. 203 k.p.c.

§ 1. Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

§ 2. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

§ 3. W razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody.

§ 4. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Zrzeczenie się roszczenia stanowi oświadczenie woli powoda, przez złożenie którego rezygnuje on z dochodzonego roszczenia. W tej procesowej czynności istnieje element materialno prawny, albowiem oparty na tym fakcie zarzut podniesiony w kolejnym procesie spowoduje merytoryczną decyzję w postaci oddalenia powództwa (coś *a'la* zwolnienie z długu – art. 508 k.c.).

Kumulację roszczeń reguluje

a) przedmiotową - art. 191 k.p.c.

Powód może dochodzić jednym pozwem kilku roszczeń przeciwko temu samemu pozwanemu, jeżeli nadają się one do tego samego trybu postępowania oraz jeżeli sąd jest właściwy ze względu na ogólną wartość roszczeń, a ponadto - gdy roszczenia są różnego rodzaju - o tyle tylko, o ile dla któregośkolwiek z tych roszczeń nie jest przewidziane

postępowanie odrębne ani też nie zachodzi niewłaściwość sądu według przepisów o właściwości bez względu na wartość przedmiotu sporu.

Warunkiem dopuszczalności przedmiotowej kumulacji roszczeń procesowych jest zatem:

- tożsamość stron,
- tożsamość trybu
- zachowanie tej samej właściwości rzeczowej sądu dla połączonych roszczeń.

b) podmiotową - art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.

Kilka osób może w jednej sprawie występować w roli powodów lub pozwanych, jeżeli przedmiot sporu stanowią roszczenia lub zobowiązania jednego rodzaju, oparte na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej, jeżeli ponadto właściwość sądu jest uzasadniona dla każdego z roszczeń lub zobowiązań z osobna, jako też dla wszystkich wspólnie (współuczestnictwo formalne).

j) pozew zbiorowy,

Reguluje go Ustawa z dnia 17 grudnia 2009 roku o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. 2010, Nr 7, poz. 44).

Najważniejsze regulacje to:

art. 1. ust. 1

Ustawa normuje sądowe postępowanie cywilne w sprawach, w których są dochodzone roszczenia jednego rodzaju, co najmniej 10 osób, oparte na tej samej lub takiej samej podstawie faktycznej (postępowanie grupowe).

art. 4

1. Powództwo w postępowaniu grupowym wytacza reprezentant grupy.
2. Reprezentantem grupy może być osoba będąca członkiem grupy albo powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów w zakresie przysługujących im uprawnień.
3. Reprezentant grupy prowadzi postępowanie w imieniu własnym, na rzecz wszystkich członków grupy.
4. W postępowaniu grupowym obowiązuje zastępstwo powoda przez adwokata lub radcę prawnego, chyba że powód jest adwokatem lub radcą prawnym.

Art. 6

1. Pozew powinien czynić zadość warunkom określonym w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wniosek o rozpoznanie sprawy w postępowaniu grupowym;

2) wskazanie okoliczności, o których mowa w art. 1 ust. 1, a w przypadku roszczeń pieniężnych także zasad ujednoczenia wysokości roszczeń członków grupy lub podgrupy;

3) w przypadku roszczeń pieniężnych określenie wysokości roszczenia każdego z członków grupy lub podgrup;

4) oświadczenie powoda o tym, że działa on w charakterze reprezentanta grupy.

2. Do pozwu należy dołączyć oświadczenia członków grupy o przystąpieniu do grupy i wyrażeniu zgody co do osoby reprezentanta grupy oraz umowę reprezentanta grupy z pełnomocnikiem, określającą sposób wynagrodzenia pełnomocnika.

2. Rola odpowiedzi na pozew oraz odpowiedzi na wniosek wszczynający postępowanie nieprocesowe.

Skoro powód wystąpił z powództwem w formie pozwu, to rzeczą naturalną jest, że pozwany winien zostać o tym powiadomiony. Równie oczywiste jest oczekiwanie, że pozwany zajmie stanowisko odnośnie do żądania powoda. W ten sposób jeszcze przed jakimkolwiek posiedzeniem w sądzie znajdą się co najmniej dwa dokumenty obrazujące stanowiska stron. Umożliwi to sędziemu wstępną orientację co do przedmiotu sporu i jego podstaw faktycznych, a także rozpoznanie bazy prawnej niezbędnej do jego rozstrzygnięcia. Dotychczas czynności te były prowadzone na pierwszym terminie rozprawy, co sankcjonował art. 212 § 1. Wynika to z faktu, że doręczenie pozwu następowało już wraz zawiadomieniem o terminie rozprawy - co sankcjonował art. 206 § 1. W tej sytuacji pierwszy termin rozprawy najczęściej, zwłaszcza w bardziej skomplikowanych sprawach, służył *de facto* przygotowaniu rozprawy - czyli miał charakter posiedzenia przygotowawczego, choć ustawa go tak nie nazywała.

Z uwagi na czas i koszty oraz powagę sądu taka organizacja pracy ze sprawą nie powinna mieć miejsca. Nowoczesne i efektywne zarządzanie sprawą w sądzie cywilnym wymaga, poza innymi, spełnienia trzech przesłanek. Po pierwsze - rozpoznania stanowisk stron, tj. żądania powoda oraz obrony pozwanego (w tym sprecyzowania twierdzeń: co jest między stronami sporne, a co można przyjąć za uzgodnione). Po drugie - zebrania materiału dowodowego według dyspozycji stron (w tym danych świadków i wiadomości o miejscu położenia dokumentów). Po trzecie - ustalenia ze stronami planu procedowania w sprawie (w tym porządku czynności dowodowych). W ten sposób powinien powstać plan działania sądu z daną sprawą, który w przypadku skierowania jej na rozprawę będzie stanowić plan rozprawy.

Rozprawa winna stać się kulminacją postępowania sądu w sprawie. Nie zawsze będzie ona niezbędna dla załatwienia sprawy, zawsze jednak musi być dobrze przygotowana, a tego nie da się zrobić bez fazy wstępnej, służącej zaplanowaniu czynności sądu w danej sprawie.

W tym celu wniesienie odpowiedzi na pozew staje się procesowym obowiązkiem strony pozwanej. Zostaje to osiągnięte poprzez uchylenie dotychczasowego art. 207 i zastąpienie go art. 205¹ § 1 i art. 205². Termin udzielony stronie pozwanej do pisemnego przedstawienia swego stanowiska w sprawie musi być uzależniony od wynikającej z pozwu objętości i stopnia skomplikowania konkretnej sprawy, z zagwarantowaniem ustawowego minimum wynoszącego dwa tygodnie. Tak wyznaczony termin należy do terminów, których dotyczy art. 166 i na zasadzie tego przepisu, z urzędu lub na żądanie strony, może zostać przedłużony (art. 205¹ § 1).

Charakter postępowań nieprocesowych sprawia, że instytucja obligatoryjnej odpowiedzi na pozew, odwrotnie niż w procesie, z reguły będzie w nich zbędna. Należało więc przewidzieć wyjątek od wynikającej z art. 13 § 2 zasady odpowiedniego stosowania przepisów o procesie i wyraźnie wskazać, że złożenie odpowiedzi na wniosek jest obligatoryjne, tylko gdy tak zarządzi przewodniczący, kierując się, rzecz jasna, oceną co do potrzeby poznania stanowisk innych uczestników opartą na całokształcie okoliczności sprawy (art. 511² § 1).

3. Rozwiązywanie kazuśów dotyczących problematyki stanowiącej przedmiot ćwiczeń.

1. Janina Nowak wniosła do Sądu Rejonowego w T. pozew przeciwko swojemu byłemu mężowi Tomaszowi Nowakowi domagając się jego wymeldowania z mieszkania wspólnie wynajmowanego przez strony od Gminy T. Pozew ten wniosła w jednym egzemplarzu. Czy Sąd w T. powinien wezwać ją do uzupełnienia w/w braku formalnego? Jeżeli nie to jakiego rodzaju orzeczenie powinien wydać Sąd w T.?
2. Bank X reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w dniu 02 stycznia wniósł do Sądu Rejonowego w T. pozew przeciwko Tomaszowi Nowakowi domagając się zasądzenia od niego kwoty należności wynikających z umowy rachunku bankowego pozwanego w wysokości 10.000,00 złotych, która to kwota stała się wymagalna z dniem 05 stycznia. Powód nie uścił wpisu od pozwu. W dniu 18 marca Sąd w T. wydał zarządzenie o zwrocie pozwu doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 26 marca. Pełnomocnik powoda uścił przedmiotowy wpis w dniu 03 kwietnia. Tomasz Nowak zwraca się do Pana/ Pani z prośbą o pomoc w przedmiotowej sprawie. Co można mu doradzić?

3. Bank X reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w dniu 02 stycznia wniósł do Sądu Rejonowego w T. pozew przeciwko Tomaszowi Nowakowi domagając się zasądzenia od niego kwoty należności wynikających z umowy rachunku bankowego pozwanego w wysokości 70.000,00 złotych. Tomasz Nowak w tym samym dniu dokonał przelewu na rzecz powoda na kwotę 61.000,00 złotych, która to transakcja została zaksięgowana w dniu 03 stycznia i w tymże dniu była widoczna na rachunku bankowym powoda. Jakiej wysokości kosztów zastępstwa procesowego będzie się mógł domagać pełnomocnik powoda?
4. Mąż Janiny Nowak – Tomasz Nowak, w tajemnicy przed żoną zakupił po okazyjnej cenie 10 mieszkań w bloku mieszkalnym likwidowanej Huty „Megastal” w T. U notariusza podał, że mieszkania te kupuje za środki stanowiące jego majątek osobisty i na tej podstawie został wpisany do wszystkich dziesięciu ksiąg wieczystych jako wyłączny właściciel. Janina Nowak, która uważa, że jej mąż okłamał notariusza w powyższej kwestii zwraca się do Pana/ Pani z prośbą o pomoc. Co można jej doradzić?
5. Tomasz Nowak pożyczył swojej żonie Janinie Nowak osobistego laptopa. Janina Nowak korzystała z niego podczas wykonywania pracy na rzecz Huty „Megastal” w T. kiedy do firmy wpadł komornik i zajął całość sprzętu biurowego łącznie z przedmiotowym laptopem. Tomasz Nowak zwraca się do Pana/ Pani z prośbą o pomoc. Co można mu doradzić?

Źródła prawa

1. Ustawa z dnia 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (t. j. Dz. U. 2020, poz. 1575 z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 06 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t. j. Dz. U. 2020, poz. 75 z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 17 grudnia 2009 roku o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (t. j. Dz. U. 2020, poz. 446).

Zalecana literatura

1. B. Bładowski : Metodyka pracy sędziego cywilisty, Warszawa 2009;
2. T. Wiśniewski : Przebieg procesu cywilnego, Warszawa 2009;
3. H. Pietrkowski : Czynności procesowe zawodowego pełnomocnika w sprawach cywilnych, Warszawa 2013;

4. M. Sieradzka : Ustawa o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym. Komentarz, Warszawa 2010.

Przykładowe orzecznictwo

1. Postanowienie SA w Katowicach z dnia 10 września 2012r., V ACz 667/12, LEX nr 1217707;
2. Postanowienie SA we Wrocławiu z dnia 23 lutego 2012r., I ACz 195/12, LEX nr 1166851;
3. Postanowienie SA we Wrocławiu z dnia 26 stycznia 2012r., I ACz 122/12, LEX nr 1108785;
4. Postanowienie SA w Poznaniu z dnia 28 września 2012r., I ACz 1611/12, LEX nr 1220598;
5. Wyrok SN z dnia 26 września 2012 roku, II CSK 3/12, LEX nr 1224679;
6. Postanowienie SA w Poznaniu z dnia 11 października 2012r., I ACz 1603/12, LEX nr 1220596.